

Mehatxuak

2000. urteko uda gogorra izan da politika mailan Euskal Herrian, eta ez dago hemeroteketan asko begiratu beharrik horretaz jabetzeko. Tamalez, komunikabideen esparruan honek eragin zuzena izan dezakeela ere susma daiteke. Bi urte lehenago, *Egin* egunkaria ixteko erabili ziren aitzakiak luzatu berri ditu Baltasar Garzon epaile espainiarrak, *Gara* egunkari abertzalea haren jarraipen/oinordeko dela ondorioztatzeko. *Gara* egunkariaren kontrako mehatxu esplizituztat har daiteke ebazpen hori. Oraingo, mehatxua besterik ez, baina badakigu nora doazen kontu hauek.

Oraingo, EKIN taldearen kontra ekin du Garzonek. Argudioak errazak dira: Ekin eta ETA gauza bera dira, eta beraz Ekineko partaide batzuk atxilotzea ETako buruzagiak atxilotzea da. *Gara* egunkariarekin antzeko egin dezakete: *Gara* eta *Egin* gauza bera omen dira orain, Garzonek dioenez, eta duela bi urte *Egin* eta ETA gauza bera zirenenez, ba atera kontuak.

Terrorismoaren kontrako «kolpe erabakigarriak» ematea ezinbestekotzat egiten zaienean, emango dituzte bai. Negargarria.

Beste era bateko mehatxu edo presioak jasaten hasi dira Araban, bestalde. *Geu Gasteiz* hiri-aldizkari euskalduna dirulaguntzarik gabe geratuko den susmoa azaldu dute Gasteizko euskaltzaleek. PP da nagusi orain Arabako Foru Aldundian, eta badago susmo eta beldurrentzako lekurik. Esaten dutenez, aldizkariak preso ohi bati egin zion elkarrietzeta omen da aitzakia laguntzen irizpideak aldatzeko.

Eta, gero, Gasteizko alkateak hiriko kioskoei eman dien agindua daukagu: ezin dela titipuntarik erakutsi aldizkari azaletan! Mayor Oreja hiru probintzietako lehenakari egiten dugunean, ederto pasatu behar dugu taliban hauekin, bai.

Ezinbiltzatik Sydneyko kronika onenetara

Eraikuntza nazionala motel dabil. Ezinbiltzan. Lizarrako euforiak ahaztuta, etsipena nagusi orain. Hala ere, une honetan lehenago bezala, Euskal Herrian benetako erreferentzia nazionalak hedabideetan norik ematen dituen begi-bistakoa da: *Euskaldunon Egunkaria*. Sydneyko Olinpiar Jokoen (lehen Joko Olinpikoak esaten genien...) jarraipena eredugarria izan da.

Nahi dutena esango dute abertzaletasuna deabrutze-ko, baina *Egunkaria*-ren kirol jarraipena nazionalista dela egia izanik, askoz nazionalistagoa da gainerako telebista eta medio ia guztiek ematen dutena. Frantziak zenbat domina eta Espainiak zenbat domina, beste konturik ez zekarten Sydneytik. Kirolen jarraipen mediatikoa baino kontu nazionalistagorik nekez aurki daiteke, eta, benetan, aire freskoa da halakoetan beste tankera bateko informazioa jasotzea: Gorka Zabaleta eta Imanol Murua kazetariak antipodetatik bidalitakoa, adibidez. Bai, ikurrinarekin posatzeko esan eta argazkiak egin izan dizkiete Espainiako uniformeaz jantzitako euskal kirolariei, baina esker-tzen ditugun ukitu nazionalista horietatik aparte, kiroltasunez eta jator jokatu dute. Eta ondo idatzi eta kontatu gauzak, gainera.

Interneteko bazterrak

Urte hasieran urre-karrera genuen Internetekoa. Baina giroa epeldu egin da. Nazioartean ere burbuila apur bat desinflatu da, eta kostako da lehengo punturaino berriz puztea.

Giro nolabait hotzago honetan, euskal panoramak motel samar segitzen du sarean. Ekimen publiko batzuk iragartzen dira, baina ez dakigu oso ondo zer emango duten. EAEko Hezkuntza sailburuak Internetera konektatutako ordenadorez bete nahi ditu ikastetxeak. Lortzen badute ere, zertara konektatuko dira eskola-umeak? Kableak jartzea kontu bat da, baina ze eduki klase prestatzen ari

gara eskolako umeek Interneten ezer euskaraz aurki dezaten? Ezertxo ere ez, nire ustez. Horrela eginez gero gauzak, A eredia sartuko zaigu berriro eskoletara, nondik eta Internetetik.

Beste ekimen batzuek itxura hobea daukate, hala nola euskara teknologia berrien esparruan sustatzeko Gipuzkoako Foru Aldundiak egindako dirulaguntza publiko batzuen deialdiak. Ikusiko dugu zer irtengo den hortik: ez zen diru askorik banatzeko, baina apur bat bada ere, diru horrek akaso lagunduko du ideia majoak aurrera ateratzen.

Gainerakoan, ba, nahasmendu apur bat. Gipuzkoako Foru Aldundiak badu eGipuzkoa izeneko egitasmo bat, baina ze kristorako balioko duen inork ez daki oso ondo. Gipuzkoako Kutxak ere eGipuzkoa izeneko beste egitasmo bat badu, gainera, eta, gauzak apur bat gehixeago nahasteko, beste eGipuzkoa bat ere badago, Robotiker ikerketa zentro bizkaitarrak batek daki zertarako erreserbatu duen eGipuzkoa.com domeinua... Oso e-polita gelditzen da halako e-izenak dituzten e-ekimenak iragartzea, baina ganora edo e-ganora apur bat erakutsiko balute, hobe. Aurrizkiak jartzeagatik ez dugu berez aurreratuko.

Domeinu lapurreta

Beste alde batetik, Robotikerrek eGipuzkoa.com domeinuarekin egin duena kezagarria iruditzen zait. Domeinu bat okupatu, besterik gabe hartu, ideien faltan beste batzuek behar dezaketena hartu espekulatzeko. Halako okupatzaile asko dago. Berriki, Bilbon Metrobilbao.com domeinua hartu zuen grazia gutxiko komikilari bizkaitar batek (Natxo Allende) epaiketa bat galdu du Metro Bilbao erakundearen aurka, eta domeinua itzultzeko agindu zaió (auzia epaitegietan dago oraindik, helegiteak medio).

Nolanahi ere, beste batzuen izenak espekulatzeko, fede txarragatik edo graziosoarenak egiteko okupatzen dituztenen ondoan, badago beste domeinu lapurreta kezagarri bat Interneten. Nolabait esateko, biktimak baimen-

dutako lapurreta esan geniezaioke honi. Nola gertatzen da? Erakunde jakin batek webgune bat egiteko agintzen dio diseinu edo komunikazio enpresa bati. Etxe horrek webgunea egiten dio, eta enkarguz domeinu bat hartu ere bai, baina, adi, domeinua ez du bezeroaren izenean erregistratzen, baizik eta bere izenean.

Hau gertatu zaio, adibidez, Donostiako Udalari Donostiakultura.com eta Partaidetza.org webgune ustez publikoekin. Ustez, diot, zeren domeinuak ez dira erakundeek, enpresa pribatuena baizik. Irungo Udalaren webgune ustez ofiziala (Irun.org), berdin. Eusko Jaurlaritzaren departamentu batzuek bultzatutako Nekanet.net eta Eragintza.net proiektuak, berdin... Euskaltzaindiari berari ere norbaitek sartu dio ziria, zeren Euskaltzaindia.org, Euskaltzaindia.com eta Euskaltzaindia.net domeinuak ez dira bereak, baizik eta beste erakunde batenak. Eta hainbat adibide, ez bakarrik erakunde publikoen kasuan, enpresa pribatuenean ere bai.

Diru aldetik, lapurreta txikia da hau: urtean 6.000 pezeta inguru kostatzen da izen bat erregistratzea. Baina inplikazio larriak ditu: Irun.org enpresa pribatu batena bada, zer gertatzen da Irungo Udalak webgunea beste norbaitekin egitea merkeagoa edo komenigarriagoa dela iruditzen bazaio? Ba, bueno, akaso bukatuko du informatika enpresa horrekin duen kontratua beste norbaitekin kontratu hobea sinatzeko, baina domeinuari agur esan beharko dio: Irun.org ez da Irungo Udalarena (edo herriarena). Izen berearekin eta toki berean segitu nahi badute, informatika etxe horrekin lotuta egotera kondenatuta daude. Betiko-edo, ez bazaio domeinua Udalari itzultzen...

Listo batzuek kontratu eternalak asmatu dituzte hemen, lapurretaren bitartez.;